

N:o 82.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten åt sjuksköterskan vid allmänna garnisonssjukhuset i Stockholm Maria Larsdotter; gifven Stockholms Slott den 13 mars 1903.

Under åberöpande af bilagda utdrag af protokollet öfver landtförsvarsärenden denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå Riksdagen medgifva, att sjuksköterskan vid allmänna garnisonssjukhuset i Stockholm Maria Larsdotter må från och med månaden näst efter den, då hon erhåller afsked från sin befattning, under sin återstående lifstid från allmänna indragningsstaten erhålla pension till årligt belopp af femhundra kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts,
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF.

Jesper Crusebjörn.

*Utdrag af protokollet öfver landtförsvarsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å
Stockholms slott den 13 mars 1903.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: CRUSEBJÖRN,
ODELBERG,
HUSBERG,
PALANDER,
WESTRING,
RAMSTEDT,
BERGER,
MEYER,
VON FRIESEN.

Departementschefen, statsrådet Crusebjörn anförde härefter:

»Förvaltningen vid allmänna garnisonssjukhuset i Stockholm har i underdånig skrifvelse den 21 oktober 1902 anhållit, att sjuksköterskan Maria Larsdotter, som vore född den 14 november 1841 och städse troget, nitiskt och oförvitligt skött den sjuksköterskebefattning, hon sedan oktober månad 1877 vid sjukhuset innehaft, måtte tilldelas pension från allmänna indragningsstaten.

Enligt ett af andre läkaren vid sjukhuset utfärdadt betyg, lider Maria Larsdotter af kronisk ledgångsreumatism och är både till följd af sin ålder och sin sjuklighet oförmögen att på tillfredsställande sätt förrätta den ansträngande tjänst, hon vid sjukhuset innehar.

Vid öfverlämnande af sjukhusförvaltningens ansökan har arméförvaltningen, som erinrat därom, att Kungl. Maj:ts till 1898 års Riks-

dag aflåtna proposition om pension å 500 kronor åt kokerskan vid sjukhuset Maria Nilsson endast på det sätt bifölls, att Riksdagen beviljade henne en årlig pension af 300 kronor, anført, att under nuvarande dyra lefnadsförhållanden ett årligt pensionsbelopp af 300 kronor vore otillräckligt för underhåll af en tjänare, som efter långvarig tjänst till följd af ålder och sjuklighet vore oförmögen att i väsentligare mån genom arbete förtjäna bidrag till sitt uppehälle. Maria Larsdotters befattning, för hvilken den årliga aflöningen numera uppginge till kontant 856 kronor 25 öre jämte fri bostad med möbler och ved, vore ock mera maktpåliggande, fordrande och ansvarsfull än den tjänst, som innehafts af Maria Nilsson; och hemställde arméförvaltningen, det Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att tillerkänna Maria Larsdotter en årlig pension af 500 kronor.

Denna hemställan har statskontoret i afgifvet utlåtande den 2 nästlidna februari, med afseende å hvad i ärendet förekommit, biträdt.

Jämväl jag biträder den af arméförvaltningen uttalade mening, därvid jag anser mig böra erinra, att Riksdagen förut och senast år 1902 beviljat kvinnor, med hvilka Maria Larsdotter kan i tjänstehänseende anses likställd, pension med samma belopp, som arméförvaltningen nu föreslagit; och får jag alltså i underdånighet hemställa, det Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva, att sjuksköterskan vid allmänna garnisonssjukhuset i Stockholm Maria Larsdotter må från och med månaden näst efter den, då hon erhåller afsked från sin befattning, under sin återstående lifstid från allmänna indragningsstaten erhålla pension till årligt belopp af femhundra kronor.»

Till denna departementschefens hemställan, hvaruti statsrådets öfriga ledamöter instämde, täcktes Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna nådigt bifall; och skulle proposition i ämnet, sådan den finnes detta protokoll bilagd, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo:

Eugène Peyron.